

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:
Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

De set en set

Carina Filella

Llarga vida als llibres

Fer córrer la imaginació és el primer pas per trobar la manera de sobreviure. En aquests mesos llargs i pesats de pandèmia, molts sectors se les han hagut d'empescar per trobar vies per no sucumbir i caure en la catàstrofe (l'econòmica i la vital). El sector del llibre és un dels que n'han donat més mostres, malgrat que en un primer moment les llibreries van haver de tancar perquè no van ser considerades comerç essencial. En tot aquest temps, hem adoptat llibres, els hem pogut encarregar encara que els establiments fossin tancats gràcies a la campanya Llibreries Obertes; hem seguit batalles de contes i fins i tot s'ha creat un llibre comestible (que Màrius Serra va tenir el plaer de degustar), per fer veure que sí, que els llibres, com tota la cultura, són essencials. Aquesta va ser una iniciativa de Comanegra, la mateixa editorial que ha organitzat per a aquest dissabte, dia 12, la Fira del Llibre Únic, a la Fàbrica Lehmann de Barcelona, amb la idea de celebrar un festival anual dedicat al llibre de fons, que anirà molt més enllà de la presentació clàssica de llibres i que s'emboïllarà amb un programa lúdic i festiu. Comanegra ha convidat deu editorials més a triar i presentar un sol títol del seu catàleg, els quals no es revelaran fins al mateix dia de la fira. Posteriorment, a partir de dilluns, la fira es traslladarà a gairebé un centenar de llibreries de tot el país, les quals tindran lots de Llibre Únic en espais destacats, amb els onze títols de fons. Els llibres, diuen, no caduquen i es mereixen una vida llarga. I aquest també és el nostre desig: llarga vida als llibres i a tot el sector energètic que els fa possibles.

EDITORIAL

La llengua de la selectivitat

L'aterratge del Tribunal Superior de Justícia (TSJC) en les proves de selectivitat, a instàncies de l'Assemblea per una Escuela Bilingüe (AEB), no és un exemple de la societat civil organitzada per defensar els drets dels ciutadans, ni un exemple de l'estat de dret fent efectiva la protecció d'aquests drets. Ans al contrari, és un exemple recurrent i quasi paradigmàtic a Catalunya sobre com crear un problema amb la llengua allà on no n'hi ha cap. La realitat, els fets, són que qualsevol estudiant pot fer les proves d'accés a la universitat (PAU) en la llengua oficial que demani (català, castellà o aranès). El Departament d'Universitats de la Generalitat, com el d'Ensenyament a l'Es-

cola, utilitza el català com a llengua vehicular i entrega les proves de selectivitat en català per defecte, i en castellà o aranès a tothom qui ho demana. És una pràctica normal, habitual, i s'atenen totes les peticions, perquè està previst i hi ha mecanismes per fer-ho. Per tant, és evident que a les PAU no hi ha un problema lingüístic, ni hi ha una vulneració de drets. La prova és que no consta ni una sola queixa en aquest sentit en els deu últims anys.

El problema és un altre, i no és nou. Ja s'ha manifestat diversos cops en l'última dècada amb successius intents d'esberlar la immersió lingüística com a eina de cohesió social i al-

hora com a fórmula de normalització d'una llengua perseguida durant segles. L'AEB ni defensa ni representa els castellanoparlants de Catalunya; només existeix com un instrument més per arraconar la llengua pròpia d'aquest país, restar-li presència i influència en la vida pública i situar-la en la irrellevància social per deixar camp lliure al castellà en una dinàmica de substitució lingüística. I en aquesta dinàmica, compta amb la necessària col·laboració del poder judicial, un estament on la presència del català, després de 43 anys de democràcia i cooficialitat, és purament anecdòtica i on els drets dels catalanoparlants són ignorats cada dia, per defecte i per excés.

La foto

El mar es queixa. Imatge de la taca de 'moc mari' que s'ha acumulat a les costes del mar de Màrmara per l'alta temperatura de l'aigua, associada a l'escalfament del planeta ■ EFE

La frase del dia

Elisenda Paluzie

PRESIDENTA DE L'ANC

“Les vies que ens deixa l'Estat són les que han portat a la independència molts estats del món”

Keep calm

He vist per casualitat que ahir se celebrava el dia internacional del mar o dels oceans. I m'ha fet pensar que, ara que és a punt de començar la temporada d'estiu, qui més qui menys anirem a marina algun dia i el mar tornarà a entrar de ple en les nostres vides. Alguns no se'n separen en tot l'any, però és veritat que la majoria de la població vivim d'esquena a aquesta massa d'aigua salada i no es mereix com la tractem. Paradoxalment, el mar, que és d'on va sorgir la vida, cada vegada es veu més amenaçat per les activitats d'una d'aquestes formes de vida, la humana. Els mars i oceans generen la major part de l'oxi-

El mar

Martí Gironell i Gamero

gen que respirem, absorbeixen una gran quantitat d'emissions de carboni, ofereixen menjar i nutrients, regulen el clima i són econòmicament importants per als països que confien en el turisme, la pesca i altres recursos marins per als seus ingressos. Les civilitzacions hem avançat a través del comerç marítim i l'intercanvi d'idees. Durant segles, el mar ha tingut un paper destacat en la literatura, en la música, en els somnis. El mar, com la muntanya o els boscos, ens defineixen com som i, en canvi, els menystenim d'una manera significativa. Trobo que la nostra vida, la dels homes i dones, és molt semblant a la del mar. El tarannà. Em captiva la seva cal-

ma i al mateix temps m'impresiona la força que desferma quan s'hi congria una tempesta atada pel vent. M'agrada i respecte aquesta essència canviant que el defineix. Que ens defineix. Som éssers canvians. En aparença i a la superfície, el mar és una massa uniforme que sembla que no s'hagi d'acabar mai. I a sota amaga tot un univers de vida. Com nosaltres, les persones. Deu ser per això que exerceix aquest magnetisme que fa que moltes persones sentin, com si es tractés d'una crida ancestral, la necessitat de tornar-hi sovint, no ja cada estiu, sinó cada dia o cada cap de setmana, perquè en el fons, com deia aquell, som aigua. Aigua salada de mar.